

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 maja 2015 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jacek Bajak
Protokolant:	sekr. sądowy Monika Śpionek

po rozpoznaniu w dniu 22 maja 2015 r. w Warszawie

na rozprawie sprawy z powództwa D. B.

przeciwko A. C.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od D. B. na rzecz A. C. kwotę 3 617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 27 listopada 2014 r. powódka D. B. domagała się zasądzenia od pozwanej A. C. kwoty 167 000 zł tytułem zachowku, z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Ponadto powódka wniosła o zasądzenie od pozwanej kosztów procesu według norm przepisanych. Wysokość zachowku została wyliczona w oparciu o wartość lokalu darowanego pozwanej przez spadkodawczynię.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki kosztów procesu, podnosząc, że lokal nie wchodził w skład spadku, a od daty darowizny upłynęło 10 lat /odpowiedź na pozew – k. 30-31/.

W dalszym toku strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Umową darowizny z 26 stycznia 1999 r. J. G. darowała wnuczce A. C. lokal mieszkalny nr (...) położony w W. przy Alei (...) /k. 8-9/.

Prawomocnym postanowieniem z dnia 2 kwietnia 2014 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy-Śródmieścia stwierdził, że spadek po J. G., zmarłej 6 września 2013 r., na podstawie ustawy nabyły córki I. S. i D. B. po połowie /k. 11/.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów przedłożonych do akt sprawy, których treść i autentyczność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, jak również nie budziła wątpliwości Sądu z urzędu.

Sąd zważył, co następuje:

Bezsporne w niniejszej sprawie jest to, że powódka D. B. jest uprawniona do zachowku po J. G. w oparciu o art. 991 § 1 k.c. jako córka spadkodawczyni.

Powódka powołała się na treść art. 1000 § 1 k.p.c., stanowiącego, że jeżeli uprawniony nie może otrzymać należnego mu zachowku od spadkobiercy lub osoby, na której rzecz został uczyniony zapis windykacyjny, może on żądać od osoby, która otrzymała od spadkodawcy darowiznę doliczoną do spadku, sumy pieniężnej potrzebnej do uzupełnienia zachowku. Jednakże obdarowany jest obowiązany do zapłaty powyższej sumy tylko w granicach wzbogacenia będącego skutkiem darowizny.

Należy zwrócić uwagę na użyty w ww. przepisie zwrot „doliczoną do spadku”. Tymczasem przy obliczaniu zachowku nie dolicza się do spadku darowizn dokonanych przed więcej niż dziesięciu laty, licząc wstecz od otwarcia spadku, na rzecz osób niebędących spadkobiercami albo uprawnionymi do zachowku (art. 994 § 1 k.c.).

Pozwana A. C. nie była spadkobiercą J. G., ani nie była uprawniona do zachowku po niej. Spadkobierczyniami były powódka i I. S. po połowie. Wobec tego darowizna w postaci lokalu nr (...), poczyniona ponad 14 lat przed dniem otwarcia spadku, nie może zostać doliczona do spadku.

Nie ma podstaw, aby termin 10-letni, o którym mowa w ww. przepisie liczyć od dnia dowiedzenia się uprawnionego do zachowku o fakcie dokonania darowizny.

Z uwagi na powyższe powództwo przeciwko A. C. podlegało oddaleniu w całości.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania Sąd oparł na treści art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Powódka przegrała proces w 100 %, powinna zatem zwrócić pozwanej poniesione przez nią koszty postępowania, na które złożyły się koszty zastępstwa procesowego w kwocie 3 600 zł (§ 6 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu) i opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.